

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΔΗΜΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

Το φαινόμενο του εκφοβισμού

Το φαινόμενο του εκφοβισμού ("school bullying") και της βίας ("school violence") στον χώρο του σχολείου παρουσιάζει αυξανόμενες και πολυπαραμετρικές διαστάσεις, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στον διεθνή χώρο, ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια. Ο όρος «bullying» έχει αποδοθεί στα ελληνικά ως «σχολικός εκφοβισμός»

Πώς μπορώ να βοηθήσω στην πρόληψη του bullying στο σχολείο του παιδιού μου;

- Εκπαιδεύστε τα παιδιά σας σχετικά με το bullying.
- Μιλάτε ανοιχτά και συχνά στα παιδιά σας.
- Βοηθήστε το παιδί σας να είναι ένα θετικό πρότυπο.
- Ενισχύστε την αυτοπεποίθηση του παιδιού σας.
- Γίνετε εσείς το σωστό πρότυπο για το παιδί σας.

Το παρόν έγγραφο συντάχθηκε από τους Κοινωνικούς Λειτουργούς του Κέντρου Κοινότητας, υπό την αιγίδα της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας

Δείτε προσεκτικά τα σημάδια

- ανεξήγητοι μώλωπες, γρατσουνιές, σπασμένα οστά και άλλες πληγές
- Φόβος να πάει στο σχολείο, ανησυχία, νευρικότητα, αλλαγή επίδοσης στο σχολείο
- Ελάχιστοι φίλοι στο σχολείο ή εκτός σχολείου, ξαφνική απώλεια φίλων ή αποφυγή κοινωνικών καταστάσεων
- Ρούχα, ηλεκτρονικά ή άλλα προσωπικά αντικείμενα του χάνονται ή καταστρέφονται

- Συχνές απουσίες, προσπαθεί να βρίσκεται κοντά σε ενήλικες , Δεν κοιμάται καλά, εφιάλτες
- πονοκέφαλοι, στομαχόπονοι ή άλλες σωματικές παθήσεις
- περνάει χρόνο στο διαδίκτυο ή στο τηλέφωνό (χωρίς λογική εξήγηση)
- ασυνήθιστα μυστικοπαθής , επιθετικό ή ξεσπάσματα θυμού

Τι πρέπει να κάνει ο γονιός του παιδιού – θύματος;

- Παρατηρεί σημάδια θυματοποίησης - επικοινωνία αμέσως με το σχολείο. Μιλάει, με συγκεκριμένα περιστατικά, στο δάσκαλο, στο Διευθυντή ή και στην αρμόδια Διεύθυνση Εκπαίδευσης.
- Δεν υποτιμά τις συνέπειες του εκφοβισμού, πιστεύοντας πιθανώς ότι αυτός είναι μέσον σκληραγώγησης του παιδιού του μελλοντικά στην κοινωνία. Ο εκφοβισμός μπορεί να οδηγήσει το παιδί σε απομόνωση και δυστυχία.
- Διάλογο με το παιδί
- Καθησυχάζει το παιδί ότι δε φταίει αυτό εάν του επιτέθηκαν και ότι δεν είναι δικό του λάθος.
- Επαφή με το σχολείο - Απαιτεί από το σχολείο να ενημερώσει τους γονείς του παιδιού-εκφοβιστή.
- Συμβουλεύει το παιδί να φεύγει μακριά από τους εκφοβιστές του και να μιλάει σε κάποιον ενήλικα για τα περιστατικά βίας σε βάρος του.
- Στήριξη από τον τοπικό Συμβουλευτικό Σταθμό Νέων ή άλλες υπηρεσίες ψυχολογικής στήριξης για το παιδί του.
- Επαινεί και ενθαρρύνει το παιδί - ενίσχυση της αυτοπεποίθησής του.
- Αν ο εκφοβισμός δεν αντιμετωπίζεται, ζητάει μετεγγραφή του παιδιού του σε άλλο σχολείο. Μιλάει με το νέο σχολείο και βεβαιώνεται ότι δεν υπάρχουν εκεί εκφοβιστές ή δεν γίνονται ανεκτοί.
- Εάν υπάρχει τραυματισμός του παιδιού, ενημερώνει και την αστυνομία και το γνωστοποιεί στο σχολείο.

Το παρόν έγγραφο συντάχθηκε από τους Κοινωνικούς Λειτουργούς του Κέντρου Κοινότητας, υπό την αιγίδα της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΔΗΜΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

Τι πρέπει να κάνει ο γονιός του παιδιού – θύτη;

- Ο γονιός σταματάει αμέσως το παιδί μόλις παρατηρήσει επιθετική συμπεριφορά του προς άλλα παιδιά.
 - Διδάσκει στο παιδί καλές πρακτικές και τρόπους συμπεριφοράς για επίλυση συγκρούσεων
 - Εξηγεί στο παιδί πως η συμπεριφορά του δεν είναι αποδεκτή και ότι έχει βαριές συνέπειες στα άλλα παιδιά.
 - Επικοινωνεί με το σχολείο και συζητάει με το δάσκαλο για την αντιμετώπιση της επιθετικής συμπεριφοράς του παιδιού του.
 - Επαινεί, επιδοκιμάζει και ενθαρρύνει το παιδί σας κάθε φορά που επιδεικνύει συνεργατικές και φιλικές συμπεριφορές προς άλλα παιδιά.
 - Δε χτυπάει το παιδί ως τιμωρία για την επιθετική του συμπεριφορά, διότι του διδάσκει ακριβώς αυτό που θέλει να σταματήσει, δηλ. τη βία. Ας προτιμήσει την αφαίρεση προνομίων ως τιμωρία. Συχνά, τα παιδιά που φοβερίζουν το κάνουν επειδή αισθάνονται να είναι τα ίδια θύματα βίας, είτε στο σπίτι τους είτε από τους συνομηλίκους τους. Όταν ένα παιδί δεν απειλείται με σκληρή πειθαρχία, είναι λιγότερο πιθανό να γίνει ένα νταής.
 - Βρίσκει στο παιδί μια δημιουργική και φυσική διέξοδο στα σπορ για να διοχετεύσει εκεί την επιθετικότητά του.
 - Ελέγχει συχνά το παιδί του για να βεβαιωθεί ότι δεν έχει πλέον με επιθετικές συμπεριφορές.
- Για τα παιδιά που φοβερίζουν, είναι μια καλή ιδέα να μιλήσουν για τα συναισθηματικά τους ζητήματα, προκειμένου να βοηθηθούν και να ζητήσουν παροχή συμβουλών ή θεραπείας.

Το παρόν έγγραφο συντάχθηκε από τους Κοινωνικούς Λειτουργούς του Κέντρου Κοινότητας, υπό την αιγίδα της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας